

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 11. Legatio pro concordia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](#)

proximo per Urbanum VI Archiepiscopus Sæcul. XIV.
Eboracensis factus, post mortem Guiliel. A. C. 1396.
mi Curtiniacensis postrema Julii an. 1396
obitam per Bonifacium IX sub Natalem
Christi translatus Cantuariam mox An-
gliæ Cancellarii munus depositus; & litteris
translationis 11 Jan. 1397 promulgatis 19. Febr. solemniter in nova sede
sua collocatus fuit. Ita videtur difficile,
Concilium propositiones Wicleffi eo Præ-
side damnans fuisse congregatum anno
1396.

p. 56.

p. 175.

Utcunque sit, ex mandato ejus, & *Fasci. rer.*
paulo post damnationem decem & octo ^{exp. fol. 96.}
punctorum factum est, ut horum confu- *Vading.*
tationem ipsi mitteret Guilhelmus Vide- *scriptor. p.*
fordius. Erat in Universitate Oxoniensi
Theologiæ Doctor ex Ordine Minorum,
natione Anglus, & singularem operam
dedit Wicleffi erroribus oppugnandis. Id
per authoritates sacri codicis, & Patrum
fortissime agit in hoc opere, quod ex optimis
est hac de materia compositis. Author
decessit eodem anno 1397, multaque alia scripta reliquit.

157.

§. XI.

Legatio pro concordia.

Interea initis Franciam inter & Angliam
induciis Rex Carolus suam filiam Iſa- *Juv. Urs.*
bellam Regi Richardo despondit per pa- *p. 114. 178.*
Kk 2 ctio-

Sæcul. XIV. ctionem confectam 9 Martii an. 1395.
A. C. 1395. Duo Reges in colloquium venerunt: in

Labour.

p. 339.

quo Richardus promisit fore, ut defineret stare a Papa Bonifacio, & hunc æque ac Benedictum impelleret in viam cessionis. Ideo duobus æmulis litteras scripsit communes, & in sola inscriptione diversas: nam Bonifacium vocabat Papam, Benedictum duntaxat Cardinalem. Ambos orabat, ut ingrederentur cessionis viam, auscultarent epistolæ latorem (erat Abbas Westmonasteriensis) ac responsum redderent intra festum S. Magdalene diem 22 Julii anno 1396. Abbatem per agrata Francia Avenionem delatum noluit audire Benedictus, ni haberet ipsi honores Papæ debitos: tum ille sibi non ultra procedendum ratus in Angliam revertit.

Rayn. 1396. Benedictus Romam misit Legatos quatuor, scilicet Episcopum Bartholomæum nomine, Dominicum Masconem Doctorem Legum, Petrum Garsiam, & Bartolinum Rustigium. Hi Fundos delati ajebant se jussos esse cum Papa Bonifacio colloqui de modis tollendi schismatis: Cum eos Papa non acciendos duceret; Francisco Episcopo Segoviano, quem novabant, & qui Romana in curia agebat, scripsere, ut ipsos adiret. Permisit hoc Papa ea lege, ut audita fideliter indicaret.

§. XII.